

Да ѡжéнатъ любимаго сына ,
 Да с' испóлни всéчка рáдость нíхна .
 И тогíва взéха да развéратъ ,
 Гдѣ дѣвiца красна да намéратъ ,
 Коáто бы была благорóдна ,
 Воспитána и добродѣтелна .
 Но Алéксiй не тáкѡ мýслеше ,
 С'онъ ѡ душà Бг҃ъ се мóлеше .
 Повсéднeвнѡ слéзы испúшаше ,
 И ѡ сeрдца къ Бг҃ъ возды́хаше ,
 Да мѣ скóрѡ оу́ вѣдà помóгне ,
 И ѡ с'тeй мiрскихъ го истóргне ,
 И просвѣти с'онъ сeрдце негóво ,
 Да избéре с'но щó е́ право .
 По всi нóщи Бг҃ъ се мóлеше ,
 Ióщ' и цeркви дeню ѡбхóждаше ,
 Поклонeнiѡ всeкаде стрѣваше ,
 Жeртвѡ чiстѡ ѡ сeрдца дáваше ,
 Раздáваше мiлостынѡ мнóга ,
 Да оумóлатъ сиромáси Бг҃а ,
 Катѡ да гò на мѣсто настáви ,
 Гдѣ бы можáлъ да сe оупокóи ,
 Да мѣ яви мѣсто спасiтелно ,
 Гдe да слѣжи Бг҃ъ невозбрáннѡ ,
 Тová тáйнѡ Алéксiй стрѣваше ,
 Коe дѣло нiкой не знáше ,